

TELEGRAFUL ROMAN.

împare Marțea, Joi și Sâmbăta

ABONAMENTUL:

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarhie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru străinătate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 45
Correspondențele sunt a se adresa la
Redacțiunea „Telegrafului Român”, strada Măcelarilor Nr. 45
Epistolele nefrancate se refuză — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE:

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr., rëndul cu litere garmond — și timbru de 30 cr. pentru fie-care publicare.

Sibiu, 28 Ianuarie, 1894.

E mare bucuria în Israil, foile guvernamentale „liberale” și cele kosuthiste din capitală și din provincie saltă de bucurie. Invingerea e a noastră, strigă ele, sörtea proiectului căsătoriei civile e hotărâtă, e asigurată.

La această convingere au ajuns foile în urma celor întâmplare în ședința dietei din 6 Februarie c. prin care totodată s'a încheiat sesiunea a doua a dietei, anunțându-se începerea noului sesiuni preste 2 zile, adică în 8 Februarie c.

Comisiunea justițiară s'a grăbit a percurge și termina desbaterile asupra proiectului de căsătorie, căci guvernul insistă, ca proiectul să se subșternă cât mai curând dietei și adică în decursul acestei sesiuni. Acesta s'a întâmplat în ședința din 6 Februarie c. Raportorul comisiunii prezentând proiectul împreună cu raportul comisiunii și cu alte acte, între cari două voturi separate, ale lui Veszter și Polonyi, a rugat dieta, ca să-l puie la ordinea zilei, lăsând la o parte desbaterile lui în secțiuni, ér ziua de pertractare să o ficseze mai târziu.

Asupra acestei propuneri s'a născut discuțiune, mai mult sau mai puțin pătămasă, s'a votat și rezultatul votării a fost, că s'a primit propunerea raportorului comisiunii justițiare, făcută în sensul regulamentului. Ugron și Apponyi au fost de părere, că acesta nu e corect, nu e în sensul regulamentului, de a se hotărâ la finea unei sesiuni parlamentare punerea la ordinea zilei a unui obiect și modul lui de pertractare pentru sesiunea următoare, deore-ce o sesiune nu pöte preiudica altei sesiuni. Cu toate acestea a fost primită părerea raportorului, precum am șis, cu mare majoritate. Și cine a compus majoritatea? De astădată nu singuri guvernamentali, cari spiginesc proiectele bisericesci, căci aceștia ar fi fost în minoritate, ci au fost ajutați de opoziție și anume de kossuthisti. Deputați de par-

tida independistă s'au sculat toți, dimpreună cu guvernamentali „liberali”, când a venit la decidera cestiunea amintită mai sus.

Dacă deci se va purcede tot astfel și când se va pertracta proiectul, atunci el va deveni lege. Etă de unde se nasce bucuria foilor „liberale” și kossuthiste.

Astfel d. e. „Egyetértés” e încântat de acest rezultat și-l preamăresce între altele astfel:

„Intr'adevăr a fost o scenă măreță cea de aci. S'a desfășurat puterea cea mare a principiilor, față de care au apărut de tot mici politici adunați în o grămadă fără principii. De mult n'am observat un astfel de act înălțător în dieta noastră. Abia ne aducem aminte, că în sala parlamentului nostru se fi fost însușite spiritele de sentimentul liberalismului curat, ca aci. Ne remâne pentru totdeauna în memorie aspectul, ce l'a oferit aci dieta, când însușirea taberei uriașe a liberalismului a spărit și adus la strimtoare pe reacționari.”

Și așa mai departe și în cor și celelalte foi, mergând de astădată kossuthisti cu „liberalii” de la guvern mână în mână.

Maioritatea țerii nu vrea proiectele, a fost însă destul să se accentueze că devenind ele lege, va profita magiarizarea ca „liberalii” kossuthisti, cu „liberalii” guvernamentali, altcum cei mai mari antagonisti, se-și dea mâna și se impună țerii legi nepotrivate cu firea mării majorități a cetățenilor.

Revista politică.

Diarele radicale din Sârbia se întărită din ce în ce mai mult, așa că ele sunt pline de articole provocătoare și revoluționare. Persoana regelui este aspru criticată, ér persoana ex-regelui Milan este mereu atacată în terminii cei mai violenți.

Principalul organ radical „Odiec” a publicat în ultimul său număr un articol violent în contra ex-regelui

Milan, pe car 'l presintă drept un spion periculos al Austro-Ungariei. Organul radical merge până a admite ideea, că Milan este plătit din fondurile secretelor ale ministerului de esterne din Viena. Acest articol închee cu următoarele:

„Nici Sârbia, nici radicalii nu vor capitula nici odată Acela, care nu se pöte împăca cu dorințele și aspirațiunile poporului sârb, n'are decât să plece din țară, căci poporul sârbesc nu pöte părăsi acest pământ, dar nici să se dea sclăviei.

„Kölnische Zeitung” a trimis la Belgrad pe unul din principalii săi redactori, pentru a urmări evenimentele, ce se desfășoră în regatul sârb.

De la acest corespondent, care a fost introdus prin toate cercurile politice „Kölnische Zeitung” primesce scirea, că radicalii din districtul Sabatz au cumpărat toate armele, revolverele, piștolele și puștile de pe la comercianți.

Cercurile din Belgrad se tem, că prima mișcare revoluționară va porni din districtul Sabatz, unde spiritele printre țerani sunt foarte agitate.

Ex-regele Milan, vedând iritația enormă, ce domnesce prin totă Sârbia în contra sa și ascultând pe membrii corpului diplomatic, a hotărât să părăsască Belgradul și să se întorcă la Paris.

Pe de altă parte unii insistă ca să se cheme regina Natalia la Belgrad, căci ea având o popularitate imensă, prin prezența sa ar putea liniștii spiritele.

* * *

O scire din Petersburg anunță, că în cercurile guvernului rusesc bărbății de influență se ocupă cu încorporarea Finlandiei la Rusia, respective cu restringerea constituțiunei finlandeze sau chiar cu sugrumarea acesteia. Cu toate, că țarul de repetite ori a declarat, că nu voiesce să știrbescă constituțiunea finlandesilor, totuși aceștia au dat de repețite-ori espresiune plângerilor lor, că constituțiunea este atacată. În

cea din urmă ședință a dietei finlandeze, Kurten, reprezentantul cetățeni-meii, a ridicat acuze grave contra guvernului rusesc, care atacă constituțiunea finlandesă. În urma acestei diete rusesci „Novoje Vremja” și „Moskovskija Vjedomosti” provocă, prin articuli vehemenți pe guvernul rusesc, ca să ia măsuri aspre de represiune contra dietei din Finlanda.

* * *

Diarul rusesc „Moskowski Vjedomosti” într'o revistă, ce o face asupra evenimentelor din anul trecut, susține că cea mai mare întâmplare în acel an a fost vizita marinarilor ruși la Toulon și fraternizarea lor cu francesii. Acest eveniment este hotărâtor și pentru situațiunea europeană. Rusia și Franța ved prin alianța lor garantată pacea europeană, și în această pace își ved ele condițiunile înfloririi lor interioare. Nu-i vorba, dacă va fi necesariu să ne apărăm onorea și întregitatea țerilor noastre cu arma în mână vom face-o, considerând un asemenea răboiu ca un lucru nedelaturabil. Amintita fôia termină, dicând, că cu cât va dura mai mult pacea europeană, cu atât mai tari vor deveni Rusia și Franța; susținerea păceii armoniază dar pe deplin cu dorințele acestor două state.

„Novoje Vremja”, esaminând raporturile esteriore ale Franciei, dice: că dela căderea împărăției a doua, Franța nici odată nu a stat așa de bine, ca acuma prin strinsa ei legătură cu Rusia. Prin situațiunea interioară a celor două state ale triplei alianțe, Italia și Austro-Ungaria, se eschide ori-ce posibilitate de a-se conturba pacea europeană. Intre toate statele europene, nelăsând afară nici chiar pe Anglia nici un stat nu pöte să privescă astăzi așa de mulțămît în viitor, ca Franța.

Aspirațiunile naționale-politice ale românilor din Ungaria.

Sub această titulă a publicat dl prof. și deputat dietal Dr. I. H. Schwicker, în fôia periodică din Budapesta

FOIȚA.

Documente pentru limbă și istorie.

Un manuscript în limba Macedo-română.

(Urmare.)

Pentru morciuzice:

Pentru rekietlu, și lietarăa sufletului servului tău (N) în lok luminos, unde nu este dorere, nici suspin, așeze pre el Zeul nostru și rekiete pre el, unde strălucește lumina feței teei. Ankè ne rogămu cie, reinimă Domne totă Episkopiăa dreptumăricilor, kariî anvăacă dreptu kuvëntul adevărului tău, totă Popimăa, intru Hristos Diakonieă, și totă cęata popăaskă. Ankè aducem cie acista servire kuvëntătoare pentru lume. Pentru sânta dekomună, și apostolăaskă baserikă. Pentru acei, kariî intru koracie și intru onorată cetățiuone petrek viaca. Pentru binecredincioșii, și Hristosamătorii imperacii, și regiî nostrii. Pentru totă kurtăa, și ostimăa lor. Dă lor Domne! pacăuită regiune, ka și noi intru linetatăa lor sò petrecemu viacă lină, și kietă intru totă pietate, și onestate.

Ėarò Diakonlu se întorce kătră Ușia sântului Altariu, care Orariul ku marginăa degitelor trei, și zice: Și pre toci, și pre tote.

Kăntăr: Și pre toci și pre tote.

Ėarò Popa zice ku boce. Anteu reinimă, Domne! pre Archiepiskoplu nostru (N). pre karele donăază sântelor tele baserici în pace întreg, onorat sanëtos, intru zile îndelungate, dreptu sò înderepteze kuvëntul adevărului tău

Și Diakonlu, karele stă înântăa Ușiei, zice: Pre preăsăntăa Mitropolit, au Episkop (kare va fi) și pentru preă kuvioslu Popa (N), karele aduce aciste sante donuri. Pentru mântuireă preăpiecilor, și de Zeu veglătorului imperatului, regelui nostru și pentru toci, și pentru tote.

Kăntăr. Și pentru toci, și pentru tote.

Popa se rogă încet

Aducă aminte, Domne! de urba acista, intru carăa viecuimu, și de tote cetăcile, și cenuturile și de kariî ku kredincă viecuesku intrăensele. Aducă aminte Domne! de naitorii, și kaletorii, de nepotincioșii, și de lukrării, de prinsii, și de mântuireă lor. Aducă aminte, Domne! de kariî aduku donuri, și faku bine intru santele tele baserici și de kariî și aduku aminte de seracii și preste noi toci tramite miseliile tele.

Și a dă noè ku ună gură, și ku ună inimă à mări, și a kântă preăprecuit, și de mare kuvincă numele tău, a Tatălui, și a Fiului, și a Sântulu Spirtu, akum, și totudeuna, și în vietele vietelor Kăntăr. Amin.

Popa se întorce la Ușia binekuvëntă și zice ku boce:

Și sò fie miseliile marelui Zeu, și Mântuitorului nostru Isus Hristos ku noi toci Kăntăr. Și ku Spirtul tău.

Și Diakonlu, de este, ese aforă, Ėarò de nu este, Popă, stă în loklu datinat, și zice:

Noi, kariî pre toci, Săncii reinimă, Ėarò și Ėarò Domnului sò ne rogămu.

Kăntăr Domne misele.

Diak Pentru precuitele donuri kare se aduseră și se sanciră Domnului sò ne rogème Kăntăr. Domne misele.

Diak. Ka omamătoriu Zeul nostru, karele primă pre densesle în sântul suprecereskul, și incelegetorlu său arzel, intru odor bineplacut spirtual sò ne tramite noè zeaskă miseliie, și donlu preăsântului Spirtu, Domnului sò ne rogème. Kăntăr Domne misele

(Va urma.)

„Westöstliche Rundschau“ (fasc. 2) un articol privitor la noi românii, pe care îl dăm mai la vale în traducere.

Etă ce scrie dl Schwicker:

În ultimul deceniu opiniunea publică a aflat de repezite ori ocaziune de a se ocupa în presa europeană cu așa numita: „ceștiune română din Ungaria și Transilvania“. Motiv la această au dat mai ales plângerile ridicate din partea unei partide din regatul român pentru apăsările, violențele și persecuțiunile, cărora românii din Ungaria și Transilvania ar fi espuși așa de mult, încât ei ar fi amenințați în limba și naționalitatea lor, în drepturile naturale și cetățenești, în posesiunea lor, adică în înțregă existența lor spirituală și materială. În contra acestor stări provocă acuzatorii interesul popoarelor din apus. Nu mai puțin de zelos se face agitațiune și în sinul poporului românesc. Dincolo și dincoace de Carpați se face această agitațiune mai ales în două direcțiuni: deoparte ca pe românii din Ungaria tot mai mult înstrăinați de patria lor și de instituțiunile ei legale, să-i pună în contradicție cu acelea și să destepă în ei simțemintul, care se fie ridicat la convingere dominantă, că în Ungaria ei sunt scurtați în drepturile lor naturali și cetățenești și în libertatea lor; sunt păgubiți și deșosiți er pe de altă parte pentru ca în toți românii din Ungaria și din regatul transcarpatin să se susțină vie și puternică conștiința solidarității, ca românismul, după ei amenințat, să fie apărât și să realizeze acel vis despre unirea celor 12 milioane de români în un stat.

Studiul acesta n'are menirea de a da o atențiune mai însemnată acelor plângeri pătimate și acestor agitări, ce se fac într-o parte a presei din România cu o asprime, din ce în ce mai mare, mai ales dela întemeierea regatului de acolo, cu atât mai puțin vrem să urmărim acelea agitațiuni, întreprinse și continuate și acuma în scopul de a sumuța pe românii din Ungaria și a câștiga opiniunea publică a Europei, din comitetul „iredentei române“ din București ori a „Ligei“, a „tinerimei academice din București și Iași și a altor congrese și adunări.

Tema noastră se restringe, întru a examina imparțial acelea aspirațiuni naționale ale românilor din Ungaria și Transilvania, cari s'au publicat în formă autentică ca adevărate espresione a dorințelor și gravaminelor părții dătătoare de ton a românilor. Înțelegem sub această hotăririile conferințelor naționale ținute de repezite ori în Sibiu și apoi „Memorandul“, pe care o deputațiune în numele acelei conferințe a vrut să-l predea Maiestății Sale regale în luna lui Maiu 1892 fără însă de a putea îndeplini acest mandat primit dela conferință.

Compunerea și predarea unui atare „Memorand gravaminal“ corespunde unei hotăriri a conferinței naționale române ținută la 1887 care sună:

Comitetul central ales de conferință nu s'a putut însă hotări la executarea celui

conclus, fiindcă s'a ivit îndoială că ore consult ar fi a trimite memorandumul înaintea tronului în timpul acela. De aceea comitetul s'a adresat către conferința națională, care prin hotăririile ei dela 28 Oct. 1890 a aprobat ținuta comitetului, dar i-a încredințat totodată compunerea și publicarea unui Memorand, care să cuprindă toate graminele națiunii române. Substernerea unui Memorand la Corónă însă ar fi de amânât pe un timp potrivit. Comitetul central a desbătut ceștiunea predării unui atare Memorand în mai multe ședințe. (Oct. 1890 Ianuaru și Maiu 1891), și totdeauna cu mare majoritate s'a declarat, că nu e potrivit timpul pentru această substernere.

Acastă ținută de asteptare a majorității se înțelege n'a plăcut ultraistilor și din partea lor s'a deschis mai întâiu în presa din București, după aceea în Tribuna din Sibiu o campanie în contra comitetului. . .

În masa poporului românesc agitațiunea această a aflat bun teren, pentru că aci ori ce ocaziune e binevenită pentru a da espresione cât se poate de sgomotosă neîndestulării generale, ce fără îndoială există. Pe lângă aceea, și împrejurarea această trebuie deosebit luată în considerare la judecarea politice românilor, nu trebuie să trecem cu vederea, că în poporul acesta pe baza esperinței este atât de înrădăcinată convingerea, că numai „Împăratul“ ar pute să-i ajute din starea lor deplorabilă. În târzierea cu Memorandul a putut prin urmare să fie foarte ușor folosită din partea omenilor „Tribunei“ spre a împrăștia neîncredere față de conducătorii de până acuma. Majoritatea comitetului nu a pășit la timp, nice cu destulă energie în contra acestor ațitări și astfel în conferința națională dela 20 Ianuaru 1892 a apucat tonul mai aspru al tribunistilor de asupra, ceea-ce dovedese și concludul despre predarea unui „Memorand gravaminal“ Coróni.

Partea mai moderată a conferinței, a dat ocaziune, ca pentru observarea solidarității în partidă și a unanimității concluziunilor conferinței să se facă încă în sinul comisiunii de 40 o votare de probă ceea ce până aci era un lucru ne mai audiat. Acastă votare de probă avu de rezultat, că în locul propunerii de mai nainte s'a hotărât: ca Memorandul să fie asternut fără amânare. Minoritatea s'a supus acestei hotăriri, pe care și plenul conferinței a primit-o cu unanimitate. Din această istorie a Memorandului român dat Coróni, două lucruri apar după părerea noastră cu totă siguranța. Unul este faptul, că în esența părților politice a principiilor și aspirațiunilor, precum și în ținuta față de instituțiunile și stările legale din Ungaria, la poporul românesc nu există nici o deosebire. Părerea ce se ridică aci colea, ca și când prin formarea unei partide naționale mai moderate s'ar pute conturba sau nimici unitatea această, e respinsă cu totă hotăririile chiar din partea cea mai competentă. Dr. Alesandru Mocsonyi, astăzi fără îndoială un bărbat dintre cei mai cu influență între români, cunoscut ca adevăratul conducător al așa numiților moderați, se exprimă într-o scrisoare din August 1893 în următorul mod: „în legătură cu această de nou dovedita solidaritate a partidului național, pentru a împrășcia anumite iluziuni, pe cari se pare, că și le fac în tabără contrară — adică: tabără magiară respective amicală guvernului — așa mai observa ceva, adică: că această solidaritate este pân acum unicul rezultat real al luptei noastre așa de îndelungate și grele, că ea este unica armă puternică, ce o avem în mână. Apoi e totuși o pretențiune prea mare a astepta dela noi, ca în mijlocul luptei să aruncăm această armă numai pentruca să facem prin această o plăcere contrarilor“.

(Va urma).

† Teodor Billroth.

Cel mai însemnat profesor al facultății de medicină din Viena, unul dintre cei mei de frunte chirurși ai timpului nostru, Teodor Billroth a murit în Abbazia, precum am amintit în nrul trecut al foiei noastre.

Billroth s'a născut în insula Rügen la anul 1829. Studiile gimnaziale și le-a făcut în Greifswald, aici și-a început și studiul de medicină, pe care apoi la continuat în Göttinga și l'a terminat la Berlin, unde a fost promovot de dr. la 1852. Mai completându-și cunoscințele în Viena și Paris, Billroth s'a așezat la 1853 în Berlin, ca medic practic. Pe această carieră nu i-a succes însă norocul, căci în cele dintâi două luni de zile n'a avut nici un pacient. În curând însă a fost denumit de asistent la clinică și de aci înainte el a desvoltat o activitate foarte mare. La 1856 a fost denumit de profesor privat de chirurgie în Berlin, la 1859 tot ca atare la Zürich, ér la 1867 după ce a fost chemat la mai multe universități, unde însă nu s'a dus, a urmat învătării guvernului austriac și a venit la Viena ca profesor la facultatea de medicină, unde a rămas până acum.

Billroth a fost un geniu creator, a cărui nume va rămâne neperitor, încunjurat de aureola măririi. Prima lui carte chirurgicală a dat o direcție nouă științei chirurgice. Unul dintre cele mai mari merite ale lui este, că el a introdus publicarea științifică și faptică a evenimentelor clinice.

Billroth în rapórtele anuale se născuie a arăta sincer progresele clinice, fără considerare la operațiuni succese sau nesuccese. În Viena a edat opera sa epicală: Coccobacterica septica, în care se cuprinde o muncă, ostentă și putere nemăsurată. În ea a desvoltat în ce constă strepto-coccus și prin această a pus basă unei ere cu totul nouă cercetărilor clinice și teoretice. De o însemnată mare sunt invențiunile lui Billroth făcute pe terenul tehnice clinice și cine se ocupă aci cu studii clinice, la tot pasul se întâlnesc cu doctrinele lui Billroth. Reposatul a creat mai departe o eră nouă prin ope-

rațiile lui de renume universal, prin estirparea gâtuleului, estirparea gușei, cu operațiunile ce le-a făcut în stomach și în intestine, cu operarea dela uterus vaginalis, cu operațiunile făcute la rărunchi, fiere, ficat etc.

Ca operator cu seriozitatea și destoinicia sa a însușit și pe colegii săi de specialitate. La masa de operațiune era încungiuat de sute de studenți și medici, adunați în Viena din toate părțile lumii. În mijlocul acestei mulțimi iritate, stătea liniștit savantul profesor și din gura lui nu se aușia nici o vorbă dură, cum de altfel obșinea la operatorii din școala veche. Destoinicia mâinii sale era neîntrecută și ordinea, ce domnia la operațiunile lui era esemplară.

Dar cu toate aceste i-s'a întâmplat și lui, că pacienți operați au murit în decursul operațiunii.

Billroth a avut mai multe decorațiuni.

El a lăsat după sine trei fete. Vestea morții lui a produs o adencă întristare în Viena și asistentul său a fost așa de pătruns de această scire, încât abia a putut afla cuvinte, ca să o comunice cu ceilalți medici.

Stéguri negre arborate pe edificiile Vienei, vesteau marea pierdere a științei medicale. Ca operator mare Billroth a fost cunoscut în totă lumea și era chemat pentru operațiuni chiar și afară de Europa. Odată a mers pentru o operațiune la Alesandria în Egipt, fiind însoțit între alții și de un asistent al său român, dacă nu ne înșelăm de dl dr. Bogdan.

Numele lui era așa de cunoscut pretutindenea, încât se povestește, că cineva din America i-a adresat o epistolă, dar nesăind în care oraș se află, a scris pe adresă numai atâta: Billroth, Europa, și epistola i-a fost înmanată în Viena.

Silvan.

Noutăți.

Logodnă în casa domnitoare. Sciriile din Viena anunță, că moștenitorul de corónă al Italiei se va logodi în curând cu fca cea mai mare a arhiducelui Iosif. Sciriile însă până acum nu se confirmă din parte autorizată.

Catastrofă în fabrica de fer din Reșița. În fabrica de fer a căilor ferate austro-ungare din Reșița s'a întâmplat o grănică catastrofă în noaptea din Sâmbăta trecută. Când întreg orașul dormia, o teribilă huruitură a deșteptat pe toți locuitorii. Într'un minut totă lumea a fost în picioare și a alergat pe stradă. Mulți credeau, că e cutremur, dar fumul, ce se ridica în forma unei turle deșupra clădirei fabricii căilor ferate austro-ungare, a indicat catastrofa. Fabrica era fără coperiș și în jurul ei erau dărimate toate clădirile. Huruiala s'a întâmplat într'un mod foarte esttraordinar, dice „Dreptatea“. Ferul topit,

Traian.

— Conferința d-lui Gr. G. Tocilescu. —

Duminecă în 16 Ianuaru, s'a înagurat, după cum am anunțat, seria conferințelor la Ateneu.

Sala cea vastă era literalmente plină; atât lojile cât și fotoliurile erau ocupate de un public ales și cult.

Pe scenă în drépta și în stânga tribunei erau așezate: bustul lui Traian adus de d. Esarcu din Roma și o restaurațiune în miniatură a monumentului dela Adam Klissi, făcută după indicațiunile d-lui profesor Tocilescu.

După o scurtă cuvântare introductivă a d-lui Esarcu, activul vice-președinte al Ateneului, prin care prezintă publicului numeros, bustul adus de d-sa din Ital'a, d. profesor Grigorie Tocilescu, savantul nostru academiian ia cuvântul spre a deschide seria conferințelor, desvoltându-și interesantul și sugestivul său subiect despre Traian.

La aparițiunea conferințarului, sala îl salută prin o salvă de aplauze îndelungate.

Ținem a constata de la început, că această conferință a produs un efect din cele mai bune asupra alesului auditoriu atât prin espunerea cea științifică a subiectului și prin limpezimea ideilor, cât și printr'o formă caldă și elegantă, așa că de la început chiar a sciut să captiveze atențiunea întregului public asistent.

Sonor și clar, d. Tocilescu începe și din ce în ce espunerea se încălzește și o comunicație de simpatie se stabilește între conferințar și auditor.

Mai întâi eruditul profesor arată locul, ce ocupă Traian în istoria românilor. Cu competența sa cunoscută, arată evenimentul unic petrecut în istoria lumii ca o țără înțregă cucerită cu armele să devie nu numai o provincie, dar în același timp și o colonie romană, adică o parte din însăși națiunea stăpânitoare.

Acest eveniment unic e esplicat de d. profesor Tocilescu prin faptul, că Traian în cuceririile sale a trebuit să ia la Dunăre măsuri excepționale: Să nu se încredă în populațiunea indigenă, care l'putea deveni periculósă fiind la marginea imperiului ci să aducă colonii deja romanisate, conștiința faptului acestuia a fost nascerea

unei naționalități eminentemente latine, ceea-ce nu s'a întâmplat nici în Galia nici în Spania, unde a fost o romanisare, ér nu o colonisare.

De aceea și memoria lui Traian este așa de vie în amintirea poporului român, numele său stă până aci întipărit mai pe fie-ce bucată de teritoriu pe unde au trecut legiunile romane, de la grămeșile de zăpadă, troene, la drumurile și valurile de pământ — troiene, până la brîul de stele înfpte pe bolta cerescă: Calea lui Traian.

După aceea d. Tocilescu dovedese cum poporul român a comunicat nămurilor, cu care a fost în atingere amintirea lui Traian mai cu semă slavilor, cari l'au pus chiar printre deii și l'cântă până astăzi în legende și cântecele lor bătrănesci. Conferințarul indică numirile topice cu numele Traian din peninsula balcanică și încheie partea întâiu a conferinței sale prin analiza frumoșei legende a poporului român despre Traian sau domnul de Rouă.

Astfel după conferințar ceștiunea originii naționalității române nu a fost numai o ceștiune curat științifică ci cu drept cuvânt observă, o ceștiune de viață și în același timp eminentemente politică.

În epoca de renaștere a României, bărbații nostri politici din generațiunea trecută — s'au îndreptat la Occident pentru a reclama dreptul de viață a unei națiuni și cel mai temeinic document pe care au sprijinit cererile lor, a fost originea latină a naționalității române. De această a ținut semă Europa apusenă, care prin tractatul din Paris a asternut bazele României viitoare, tot de această se va ține pururea compt, căci este absolut necesară, pentru ecuilibrul european, existența unui Stat românesc la gurile Dunărei, ca zid despărțitor între cele două lumi slave. Astfel conchide dl Tocilescu, însemnata-i argumeantare, originea latină a naționalității române este un fapt care predomină înțregă istorie a poporului românesc, în trecut ca și în viitor.

În partea a doua a conferinței sale, după ce aruncă o privire asupra predecesorilor lui Traian la tronul Romei caracterisând domnia fiecăruia, și în special a lui Domițian, care micșorează armata tocmai în minutul, când poporele barbare încălcău hotările imperiului la Rhon și Dunăre, — d. Tocilescu prezintă în chip magistral personalitatea lui Traian; ca om, ca împărat,

în localul de topire, în loc să curgă în forme din retorturi, a curs în canalurile din apropiere pline cu apă. Ferul topit fiind de o înfierbințelă enormă, deodată a prefăcut apa în aburi, și acesta a pricinuit hurnitura. Catastrofa a răpit două vieți omenești; afară de acesta mai mulți au suferit contuziuni mai mult sau mai puțin periculoase.

* * *

Liberalii la Lipova. „Patrioții” din Lipova au pus la cale o manifestație pentru proiectele de lege bisericesci. La aceea manifestație au luat parte atât de puțini „patrioți”, încât, când părintele protopresbiter V. Hamsea intră în sală cu vre-o 200 de alegători români, curăgioșii jidanii săriră pe ferestri afară și așa ispravnicilor statului, cu tôte-că au adus și 8 gendarmi, nu le-a succedat să ia nici o rezoluțiune. Ca contra manifestații pe lângă români au fost și nemții catolici, cari au venit în frunte cu abatele lor.

* * *

Cardinali. Din Roma se scrie, că papa a decis să numească 6 cardinali italieni și doi străini. Sporirea cardinalilor italieni a devenit neapărată, deoarece cardinali italieni astăzi sunt 32, ér străini 30, și ușor s'ar pute întâmpla ca la o eventuală alegere de papă să reușească un cardinal străin.

* * *

Inspector de școle unguerec pentru comitatul Făgărașului este numit, deocamdată ca provisoriu, directorul școlii civile de stat de la Făgăraș, cu numele Váró Benjámín.

* * *

Tără liberă. În Viena s'a format o societate sub titlul de „Societate internațională de țără liberă”. Scopul acestei societăți este rezolvarea practică a prolemelor sociale. Ea are deja numeroși aderenți prin tôte părțile lumii.

Rezolvarea problemelor sociale vrea s'o facă această societate prin înființarea unei colonii în interiorul Africii, anume în curând descoperita Chenia, un platou imens și foarte bogat. Colonia se va crea pe baza coservării celor mai întinse drepturi individuale.

Pentru tôte aceste Chenia este foarte bună, căci pământul ei este bogat și producător, clima ei este în permanență primăvăratecă și până acum n'a fost locuită de loc.

Engltera a cărei proprietate e Chenia a promis din partea sa protejia coloniei, asigurând cea mai desăvârșită libertate colonistilor.

Societatea a trimis în tôte părțile Europei un apel călduros, prin care cere concursul moral și material al tuturor filantropilor pentru aducerea la îndeplinire a acestui scop nobil.

Apelul s'îrșese prin următoarele:

„Succesul acestei întreprinderi este în interesul tuturor aceluia, fără deosebire de

naționalitate, de poziție socială și de religione, cari cred într'un viitor mai fericit al omeniei.

Ori-ce fel de lămuriri despre scopul și organizația societății se dau ori cui, dacă se va adresa la comitetul societății: Viena VIII, Langeasse, Nr. 53.

După înființarea cu succes a coloniei societatea va convoca un congres internațional în vr'o capitală a Europei, la care vor fi invitați toți partizanii acestei idei.

S'au mai făcut asemenea încercări, dar ele n'au isbutit. De astă dată însă, practica se va face pe un teren mai întins și cu mijloace mai mari și socialistii speră, că vor isbuti.

Suntem și noi curioși să vedem ce rezultate va da acest nou stat și cum va fi el cârmuit, căci atunci se va vedea întru cât plângerile socialistilor în contra actualii organizații sociale sunt întemeiate.

Odată cestiunea socială rezolvată în Africa, ea va fi rezolvată pretutindeni, — așa cred socialistii. Témă ne e, însă, că coloniștii din Chenia în curând vor fi cuprinși de nostalgie și se vor întorče în patrie, căci:

Fie pânea cât de rea,
Tot mai bine în țera mea, scrie
„Tără”.

* * *

Viceregele Egiptului și englesii.

În cercurile bine informate din Londra se vorbește, că agentul diplomatic engles din Cair, lordul Cromer, a primit ordinul de a accentua cu ocaziunea audienței la Khedivul, că Anglia și-a pierdut paciința, și să declare categoric, că în cazul dacă khedivul din nou va păși în mod dușmănos contra Angliei, atunci guvernul engles va fi silit a lucra pentru deironarea lui Abbas Pascha.

* * *

Jale în Sofia.

În urma născerii, prințipesa Maria Louisa din Bulgaria a cădut greu bolnavă. În timpul din urmă bóla s'a agravat, încât e mare temere de o calamitofă. Ministrii au fost chemați la palat.

* * *

Operațiunea unui leu.

Paulina Nana înblânzitărea din cercul newjorchian, a fost nevoită în zilele trecute să pună pe masa de operațiune pe leul Nero, care e de 4½ ani, ceea-ce însă nu s'a întâmplat fără ca acela să fi refuzat de a se supune. A succedat însă după multe silințe ca animalul să fie adormit cu ajutorul morfinei. Și tocmai bine a isprăvit medicul Euseser și cu asitenții săi să curățe și să pansesă rana ce avea animalul la picior, până a nu se descepa pericolosul pacient. Împreună cu masa de operație a fost dus bolnavul cu tunii păuă la cușcă, și până nu au fost intrat în locuința-i cu jumătate corpul, imblânzitoria nu l'a deslegat de tot de masa operației.

* * *

ca general, și ca bărbat politic d-sa arată cât de greu era a se governa la Roma cu constituțiunea, care presupunea în persóna monarhului nu numai calitățile războinice dar și pe cele politice și că din toți împărații câți s'au succedat la Roma, Traian pôte a fost singurul care le-a intrunit în grad perfect pe amândouă; el a fost nu numai întemeietorul puterii militare în afară, dar și restauratorul libertăților publice în lăuntru. Trece în revistă tôte măsurile luate de Traian pentru regularea justiției, pentru bunul traiu al poporului, creșterea tinerimei (instituțiunile alimentare); apoi vorbește despre construcțiunile din epoca lui Traian; despre monumentele din Roma, Italia și aiuria; din acestea se oprese mai mult asupra columnei Traiane la Roma și trofeul dela Adam-Klisi, ambele fiind menite a perpetua gloria împăratului repurtată prin supunerea Daciei.

Cu această ocaziune eminentul profesor face un paralelism între Traian și Alecsandru cel mare și constată în primul: pe omul eminent practic, pe roman; pe când cel de al doilea: este un idealist; Traian înainteză încet, dar sigur; dovadă chipul admirabil cu care desăvârșește el cucerirea Daciei; dl Tocilescu dovedește, că această

cucerire era o cestiune de viață sau de mörte pentru Roma; singura posibilitate pentru-ca peninsula balcanică să pótă rămâne în stăpânirea romană: Romanii stăpânesc deja Oltenia și câmpiile țerei Românești, înainte de Traian, observă dl Tocilescu; orașul de ađi Turnu-Severin există ca municipiu încă din timpul dinastiei flavie, dar evenimentele de sub Domițian arătaseră cât de nesigură era acea posesiune, și romanii fuseseră siliți a se retrage dincolo de Dunăre. Vine Traian, care nu se mulțamește cu jumătate măsuri, și crează un bulevard înaintat în lumea barbară: întinderea fruntariei romane din partea acesta era actul celei mai mari prevederi politice și cu consecințe din cele mai însemnate pentru viitor; barbarii găsiră aci pe la jumătatea socolului al III-lea un zid puternic de rezistență. Ce ar fi devenit însă imperiul roman — dacă n'ar fi fost Traian să cucerescă nordul Dunării?

D. Tocilescu face și o alta reflecșiune tot așa de luminosă: întindând cultura romană peste Dunăre și Carpați, Traian înaugură o politică, de care va ține sémă Marcu Aureliu, dar nu și ați următori ai lor a nu strica echilibrul celor doi factori esențiali ai împărăției: lumea grecă și cea

Himen. Dl Iosif Moldovan, funcționar de bancă și d-șora Elena Stinghe își vor celebra actul cununiei lor, Duminecă la 30 Ianuarie (11 Februarie) a. e., la órele 4 d. a., în biserica Sf. Nicolae din Brașov.

„Reunirea românilor”.

De sub póele Munților Apuseni, la finea lui Ianuarie, 1894.

Stimate dle Redactor! Cu titlul: Reunirea românilor din Transilvania și Ungaria. Studiu național-istoric-religios de Nicolau Maneguț, protopresbiter, Sibiu 1893, a apărut, precum știți, cătră finea anului trecut o carte de însemnătate. Voiam mai de mult să fac o scurtă dare de samă despre această carte, dar am asteptat să se pronunțe asupra ei alte foi bisericesci ale noastre. Am vădut acum că „Fóia diecesană” din Caransebeș în doi numeri i-a schițat cuprinsul, și în urmă o recomandă publicului. Am mai vădut apoi, că și „Unirea” din Blăș se ocupă cu ea, dar numai per tangentem, în notițe și nu în merit după cum ar trebui. Din aceste notițe însă se vede părerea scriitorului aceluia asupra cărții, căci în mai multe locuri autorul ei e numit „fanaticul Maneguț” ceea ce însă de loc nu se pôte dice nici despre dl protopresbiter Maneguț, nici despre cartea d-sale, ci mai cu drept s'ar pôte dice despre unii articoli tendențioși din „Unirea”.

Din contră eu, și dimpreună cu mine mulți alții cari cunoscem pe dl Maneguț, îi scim firea și aplicările sale, trebuie să mărturisim și recunoscem, că isvorul născerii acestei scrieri a fost iubirea de ném, ér nu fanatismul.

Noi scim cu câtă dragoste a alergat dl Maneguț cătră postul ce-l ocupă și și a lăsat cel ticnit și liniscit din comuna sa natală — se înțelege în prima linie ca să facă serviții bisericești și némului seu.

Trăind în o comună frumoasă, compactă, între ómeni religioși și cu dare de mână, a cređut, că românii conduși bine au să fie pretutindenea așa și în iubirea-i înflăcărată pentru tot ce e românesc a alergat în centrul Ardelului — în Murêș-Oșorheiu, ca acolo, unde era terenul mai întelenit să și implante plugul de muncitoriu în viața noastră publică.

Și după ce cu foc juvenil, cu inimă ce bate cald s'a pus la lucru — a dat omul nostru de piedeci, i-s'au pus greutăți în cale, și neastempărat de dorul de a vedé avântate ideile sale și puse în realitate — s'a întrebat ce

romană, a înlătura adecă scisiunea imperiului în Orient și Occident, scisiune ce s'a făcut în paguba și spre căderea împărăției romane.

Astfel prezentată politica și activitatea lui Traian, conferențiarul, după ce descrie bustul adus de d. Esarcu, conchide prin'o admirabilă perorațiune, din care reiese: ce însemneză Traian pentru națiunea română, cum densus a lăsat ca statuă întregă, pe care astăzi restristea vremurilor a făcut-o bucăți; și întrebându-se: cine va fi acela, care să pună capul la trup și să reinvieze opera lui Traian, și cine pôte trage marginile mării românești în viitor, costată că orizontul se întinde înainte-i din ce în ce, dar că este silit să se opréscă.

Salve de aplauze nu acoperit cuvintele conferențiarului: și ori și cine a trebuit să ducă cu sine pe lângă amintirea unei serate plăcute și instructive, tot de odată și sentimentul de admirațiune pentru manca neobosită și talentul de espunere al eminentului nostru profesor și academician.

Din „Timpul”.

pôte fi cauza de nu isbutim noi să fericim poporul? — și nu mult i-a trebuit ca să afle călcăiul lui Achille, acest punct vulnerant din viața noastră națională, care se esplică prin desbinarea noastră în două confesiuni, în urma trecerii unei părți a românilor la unire.

A vădut omul nostru, că în loc de o scólă bună siliți suntem să ținem două slabe, în loc de un învățător harnic trebuie să chinuim pe doi ómeni, ambii slab dotați, a dat de cele 2 bisericuțe sluite, neîmpodobite, rădimate cu lemne ca să nu pice — și de doi preoți în cele mai multe casuri cu venite slabe, cari tocmai din această cauză puțin se pot cultiva, după-ce es din seminar, căci greutățile vieții îi apasă și astfel în cele culturale adese rămân îndereptul altor preoți de alte confesiuni, mai bine situați.

Ne-am đis la prima cetire, că acesta pôte fi motivul, că a scris dl protopresbiter cartea sa, și a adunat materia — pôte cea mai vastă ce o avem la dispoziție, voidnd a înșira tôte calamitățile ce sunt legate de desbinarea noastră în cele confesionale.

Autorul vede ori-ce đi ce trece, — fără să ne dăm sémă de imensa nenóire ce și are isvorul în desbinarea noastră — o calamitate, o primejdie ce amenință a se descărca de-asupra capului nostru cu putere elementară ca să ne strivescă cu desăvârșire.

Autorul așteptă numai din reunirea bisericești române emanciparea noastră în cele naționale, — și crede, că noi nu ne vom afirma nici odată cu demnitate până ce păretele despărțitor este între noi.

(Va urma.)

Bibliografie.

„Arta”, revistă musicală, apare la 1 și 15 a fiecărei luni, la Iași redactată de dl Titus Cerne (str. Coroi Nr. 1) și publică articule de istorie, critică teorie și estetică musicală.

În decursul unui an, abonații primesc:

24 broșuri în — 8° de 16 pagini text, eventual cu figuri sau esemple de musică intercalate.

6 suplimente musicale.

6 portrete de musicanți, a căror biografii vor fi date în corpul revistei.

În plus la sfirșitul fie-cărui an vor primi titlul și tabla de materie.

Condițiuni de abonament: În țară: un an — 15 lei; 6 luni — 8 lei; 3 luni — 4 lei; Bucovina, Transilvania, ș. c.: un an — 7 fl.; 6 luni — 4 fl.; Uniune postală: un an 17 lei; 6 luni 9 lei.

Elevii, coriști și gradele inferioare din muzicele militare: un an — 10 lei; 6 luni — 5 lei.

Conținutul Nr. 2:

Iași 15 Ianuar 1894 — Lohen-grin. — Baba Hirca. — Efemeride Musicale. — Cântece populare (cu melodii). — De prin lume. — Vorbe și fapte.

Nr. 3, din 1 Februarie va fi însoțit de portretul și biografia unui compositor român;

Nr. 4 din 15 Februarie, de un supliment musical.

Loterie.

Sâmbază în 7 Februarie n. 1894

Sibuii: 59 46 50 44 3

Turnătoria de clopote și de metal a lui

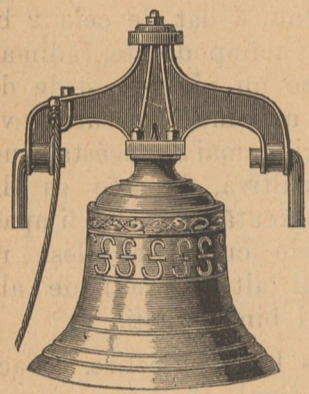
Antoniou Novotny

în Timișoara — Fabrică

se recomandă spre pregătirea clopotelor nouă, precum la turnarea de nou a clopotelor stricate, mai departe spre facerea de clopote întregi armonioase, pe lângă garanță pe mai mulți ani, provădute cu adiustări de fer bătut, construite spre a le întorce cu ușurință în ori ce parte, îndată ce clopotele sunt bătute de o lăture prin ceea-ce sunt mântuite de crepare.

Cu deosebire recomand

clopote patentate găurite

de mine inventate și mai de multe ori premiate, cari au un ton mai intensiv, mai limpede, mai plăcut și cu vibrarea mai voluminoasă decât clopotele turnate după sistemul vechiu, așa, că un **clopot patentat cu 300 kg. este egal în tonul unui clopot de 400 kg. făcut după sistemul vechiu.** Mai departe se

recomandă spre facerea **scanelor de fer bătut, de sine stătător,** — spre **preadiustarea clopotelor vechi cu adiustare de fer bătut,** — ca și spre turnarea de **tóce de metal.** Clopote în greutate de 300 kg. și mai jos se află totdeauna gata în magazin. [17] 3—52

Preș-curanturi ilustrate se trimit la cerere gratuit și franco.

„MUNTEANA“ societate de credit și păstrare pe acții în Ofenbaia.

Convocare.

Domnii acționari ai societății de credit și păstrare „MUNTEANA“ se invită conform § lui 20 din statute la a

V-a Adunare generală ordinară,

care se va ține în Ofenbaia la 5 Martiu st. n. a. c. la 10 ore a. m. în localul școlii române din loc.

Obiectele adunării vor fi:

1. Raportul direcțiunii despre rezultatul anului 1893.
2. Raportul comitetului de revisiune.
3. Deciderea asupra conturilor anuali și asupra profitului curat.
4. Alegerea membrilor direcțiunii pe un nou period de trei ani.
5. Eventuale propuneri în cadrul statutelor.

Domnii acționari, cari în înțelesul paragrafului 22 doresc a participa la această adunare generală, în persoană sau prin plenipotențat, sunt poțitiți a-și depune acțiunile și eventual plenipotența la cassa societății cel mult până în 5 Martiu st. n. a. c. la 9 ore a. m.

Ofenbaia, în 1 Ianuarie, 1894.

[23] 1—1

Direcțiunea.

Incheierea socotelor societății de credit și păstrare „Munteana“ din Ofenbaia pe a. 1893.

Contul bilanțului.

Active.		Pasive.	
fl.	cr.	fl.	cr.
Cassa în numerariu	1,141.51	Capital social 1000 acții à 20 fl.	20,000.—
Cambii	108,375.80	Depuneri spre fructificare	27,184.24
Imprumut pe obligaț. cu cavenți	16,043.33	Cambii reescomptate	71,870.—
Imprumut cu ipotecă	1,642.67	Fondul de rezervă al acționarilor	2,910.52
Mobilier	106.01	Fondul de pensiuine al oficialilor	171.12
după amortisare de		Interese anticipate pe anul 1894	2,584.42
10 %	10.61	Dividende neridicate pe anul 1893	243.35
Diversi creditori	2,288.04	Tantieme neridicate	55.—
		Salar neridicat	47.—
		Profit curat	4,521.10
			129,586.75
			129,586.75

[24] 1—1

Contul profitului și al perderilor.

Eșiri.		Intrate.	
fl.	cr.	fl.	cr.
Interese:		Interese:	
„ pentru depuneri spre fructificare	1,490.09	Interese dela cambii	8,008.—
„ pentru reescompt	3,408.26	Interese dela obligațiuni cu cavenți	1,277.37
„ pentru fondul de rezervă al acționarilor	112.46	Interese de împrumut hipotecar	102.92
„ pentru fondul de pensiuine al oficialilor	9.12	Interese dela întârziere	558.44
Salare	1,417.—	Competințe de scris	1,862.59
Dare	695.34	Diversi debitori	121.15
Marce de prezență	112.—		
Porto	94.49		
Chiriă	60.—		
Amortisare 10 % la mobilier	10.61		
Profit curat	4,521.10		
	11,930.47		11,930.47

Ofenbaia, în 31 Decembre, 1893.

I. Danciu m. p.,
director executiv.

Nicolau Fodorean m. p.,
comptabil.

Membrii direcțiunii:

Ioan Is. Tordai m. p. Vasilie Russ m. p. Csutak Lajos m. p. Moise Țir m. p. Ioan Barbu m. p. președinte.

Subsemnatul comitet de revisiune, esaminând bilanțul present și contul profitului și al perderilor și confruntându le cu registrele principali și secundari ale societății, constatăm, că le am aflat în consonanță cu acelea-și și întru toate esact.

Nestor Manciu m. p. Simeon Pașca m. p. Ioan Pop m. p. Petru Popp m. p. președinte. Vasile Gan m. p. Hans Binder m. p. Avram Cioran m. p.

Mersul trenurilor pe liniile orientale ale căii ferate de stat r. u. valabil din 1 Octobere 1893.

Copșa-mică — Sibiiu — Avrig — Făgăraș									
Tren de persoane	Tren de persoane	Tren micșt			Tren micșt	Tren de persoane	Tren de persoane		
2.24	11.34	7.00	pl. Copșa-mică	sos.	9.34	12.05	6.20	—	—
2.55	12.01	7.43	Șeica mare	↑	9.05	4.40	5.59	—	—
3.27	12.37	8.27	Lómneș	↑	8.33	11.09	5.32	—	—
3.53	1.03	8.59	Ocna	↑	8.09	10.43	5.09	—	—
4.26	1.26	9.23	sos. Sibiiu	pl.	7.44	10.17	4.49	—	—
4.36	1.40	—	pl. Sibiiu	sos.	7.28	8.30	—	—	—
4.49	1.54	—	Șelimber	↑	7.16	8.17	—	—	—
5.04	2.10	—	Veștem	↑	7.01	8.00	—	—	—
5.26	2.39	—	Tâlmăciu	↑	6.42	7.39	—	—	—
5.42	2.56	—	Șeșeșul sup.	↑	6.21	7.11	—	—	—
6.61	3.31	—	Avrig	↑	6.02	6.51	—	—	—
6.37	3.55	—	Porumbacui inf.	↑	5.28	6.15	—	—	—
7.03	4.23	—	Cârțișoara	↑	5.04	5.48	—	—	—
7.21	4.43	—	Arpasul inf.	↑	4.55	5.37	—	—	—
7.41	5.06	—	Viștea inf.	↑	4.27	5.07	—	—	—
7.55	5.17	—	Beșimbav	↑	4.17	4.54	—	—	—
8.11	5.39	—	Sâmbă'a inf.	↑	4.01	4.37	—	—	—
8.38	6.08	—	sos. Făgăraș	pl.	3.31	4.05	—	—	—
Ghiriș — Turda									
7.33	11.—	4.—	Ghiriș	↑	5.10	10.30	3.30	9.12	—
8.08	11.20	4.20	Turda	↑	4.50	10.10	3.10	8.52	—
Careii-mare — Zelău									
—	—	—	Careii-mare	↑	7.05	—	—	—	—
—	—	—	Zelău	↑	2.25	—	—	—	—
Sighișoară — Odorheiu									
—	—	—	Sighișoară	↑	10.32	5.32	—	—	—
—	—	—	Odorheiu	↑	7.57	3.02	—	—	—
Simeria (Piski) — Hunedóra									
Tren de povară	Tren mixt	Tren de povară	Tren mixt		Tren mixt	Tren de povară	Tren mixt	Tren de povară	Tren de povară
6.15	10.35	4.20	9.50	Simeria	↑	5.30	10.25	3.10	8.49
6.38	11.54	4.43	10.08	Cerna	↑	5.14	10.05	2.54	8.29
7.13	12.20	5.18	10.32	Hunedóra	↑	4.50	9.38	2.30	8.—
Brașov — Chezdi-Oșorheiu									
5.46	8.50	—	3.10	Brașov	↑	8.18	1.49	—	6.56
6.19	9.31	—	3.53	Prejmér	↑	7.48	1.11	—	6.18
7.11	10.32	—	5.03	Sepși-S.-Georgiu	↑	7.02	12.10	—	5.17
8.31	12.08	—	6.40	Covasna	↑	5.46	10.34	—	3.39
9.08	12.54	—	7.26	Chezdi-Oșorheiu	↑	5.—	9.38	—	2.33
Murăș-Ludoș — Bistrița									
4.—	9.10	—	4.20	Murăș-Ludoș	↑	6.46	7.21	—	—
6.48	12.41	—	—	Țaga-Budatelic	↑	4.14	4.50	—	—
6.65	4.55	—	—	Bistrița	↑	—	1.16	—	—
Arad — Timișoara									
—	6.25	11.30	5.58	Arad	↑	9.44	3.45	10.55	—
—	7.32	12.47	6.46	Vinga	↑	9.02	2.41	9.46	—
—	8.42	2.04	7.39	Timișoara	↑	8.—	1.11	8.15	—
Simeria (Piski) — Petroșeni — Lupeni									
—	6.—	11.28	4.10	Simeria	↑	10.31	3.24	9.35	—
—	7.21	12.48	5.39	Hațeg	↑	9.02	2.03	8.25	—
—	9.45	3.40	8.48	Petroșeni	↑	5.56	11.25	6.16	—
5.15	—	4.05	—	Vulea	↑	—	9.58	—	8.38
6.20	—	5.10	—	Lupeni	↑	—	9.07	—	7.45
6.40	—	5.30	—	—	↑	—	8.35	—	7.01

Nota: Órele însemnate în stânga stațiunilor sunt a se ceti de sus în cele jos, însemnate în dreapta de jos în sus. Numerele cele grase însemnă órele de noapte